

prof. dr hab. Marek Barański
dziedzina: sztuki muzyczne
dyscyplina artystyczna – instrumentalistyka

Katowice, 12.02.2021 r.

adres do korespondencji:
Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego
w Katowicach
ul. Zacisze 3
40-025 Katowice

Zleceniodawca recenzji:

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie pismo z dnia 09.11.2020 r., zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 roku poz.1789) Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 roku (Dz. U. z 2018 roku poz.261) w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora oraz art.179 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 r. poz. 1669).

Do nadesłanego mi przez Prodziekana Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina prof. dr hab. Pawła Łukaszeńskiego pisma sygnowanego datą 19. 02.2014 r. , informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej mgr Marcina Wosińskiego pt. *„Współczesna literatura fagotowa kompozytorów fińskich na podstawie kompozycji Harriego Ahmasy: Dreifältiger Abschied, Jouni Kaipainenena: Serenade: Full Moon Lunatic Bassoon, Patrika Vidjeskoga: Solitudo, Lotty Wennäkoski: rose¹ oraz Juana Antonio Muro: Images d'oiseaux”* zostały dołączone następujące dokumenty:

- dokumentacja Doktoranta
- praca doktorska
- zapis elektroniczny w formie płyty CD doktorskiej pracy artystycznej

Podstawowe dane o Kandydacie

Kandydat do stopnia doktora Pan mgr Marcin Wosiński grę na fagocie rozpoczął w 1999 roku w Państwowej Podstawowej Szkole Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Katowicach pod kierunkiem prof. Zygmunta Tlatlika. Następnie, w latach 2003-2006 uczęszczał do Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, którą ukończył w klasie mgr Wojciecha Fronta. Dalszą naukę kontynuował w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie prof. Zygmunta Tlatlika. W 2010 roku w ramach programu stypendialnego "Erasmus", kształcił się pod kierunkiem, prof. Krisztiny Faludy w Musikhochschule Graz (Austria) następnie rozpoczął studia w Musikhochschule w Stuttgarcie w klasie prof. Marc'a Engelhardt'a. Realizował także cykl specjalizacji w klasie Prof. Guillaume'a Santany w Konserwatorium Muzycznym w Strasbourgu. Aktualnie kształci się u prof. Olega Kristiana Dahla w Musikhochschule w Mannheim, są to studia uzupełniające o profilu solisty orkiestrowego. Podczas studiów uczestniczył w wielu konkursach fagotowych, zdobywając laury i wyróżnienia. Najważniejsze to: II miejsce w I Ogólnopolskim Festiwalu Fagotowo – Obojowym im. Edwarda Mandery i Wiktora Osadzina w Bytomiu (2005) oraz wyróżnienie w XXX Ogólnopolskim Konkursie Zespołów Kameralnych we Wrocławiu w tym samym roku był półfinalistą I Międzynarodowego Konkursu Fagotowego w Moskwie (2008), później w roku 2014 zdobył złoty dyplom w Międzynarodowym Konkursie Kameralnym w Słowenii. W tym samym roku brał udział w konkursie Praska Wiosna w Czechach. Miał możliwość uczestniczenia w kursach fagotowych prowadzonych przez tak znakomitych muzyków jak: Klaus Thunemann, Dag Jensen, Carlo Collombo,

Bence Boganyi, Marc Engelhardt, Martin Gatt, Robin O'Neill, Martin Kuuskmann, Valentino Zuchiatti, Marek Barański oraz Leszek Wachnik.

Podczas studiów współpracował z orkiestrami młodzieżowymi takimi jak "I, Culture Orchestra", "Baltic Sea Youth Philharmonic" oraz "Bayerische Philharmony". Brał udział w projektach koncertowych z takimi orkiestrami zawodowymi jak: Orkiestra Kameralna Filharmonii Narodowej, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestra Muzyki Nowej, Sinfonia Iuventus, Stuttgarter Symphoniker, Netherland Symphony Orchestra, Heidelberger Symphoniker oraz Kammerorchester Heidelberg, a także Mannheimer Mozartorchester. Brał udział w festiwalach: Schlezwig Holstein Music Festival, Gothenburg Culture Festival, Baltic Sea Festival, Beijing Modern Music Festival, Festiwal Warszawska Jesień, Musica Polonica Nova oraz Brand New Music Festival.

W 2013 roku, brał udział w projekcie "Orff Akademie" prowadzonym przez orkiestrę Bayerische Rundfunk w Monachium.

Od 2016 roku jest fagocistą w Tampere Philharmonic Orchestra w Finlandii.

W roku 2017 został zaproszony do współpracy z Janáček Philharmonic Orchestra na stanowisku solo fagocisty. W 2019 roku rozpoczął przewód doktorski na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie pod kierunkiem dr hab. Artura Kasperka a

w roku 2020 rozpoczął współpracę z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pana Marcina Wosińskiego przygotowana pod kierunkiem promotora ad. dr hab. Artura Kasperka składa się z dwóch elementów: dzieła artystycznego w postaci nagrania na płycie CD i opisu dzieła artystycznego. Na płycie CD zostały zarejestrowane następujące utwory:

Harri Ahms – *Dreifätiger Abscheid*

Jouni Kaipainen – *Serenade: Full Moon Lunatik Bassoon*

Juan Antonio Muro – *Images d osieaux*

Lotta Wennakoski - *rosE*

Patrik Vidjeskog – *Solitudo – Patologinen luonnos fagotille ja pianolle*

Wraz z Doktorantem w nagraniu biorą udział następujący wykonawcy:

Marcin Domagała – klarnet

dr hab. Marek Szlezer – fortepian

Nagrania dokonano w dniach 20-29.08.2019 w Sali koncertowej Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

W załączonej dokumentacji, a także na samej płycie brakuje informacji kto jest realizatorem nagrania.

Dzieło artystyczne jest dowodem wysokiego poziomu i profesjonalnego warsztatu wykonawczego Pana mgr Marcina Wosińskiego. Utwory zarejestrowane na płycie są trafnie dobrane, zgodnie z zainteresowaniami i tematem pracy Doktoranta. Praca nad realizacją przyjętych założeń artystycznych wymagała wnikliwych studiów i głębokich przemyśleń. Twórcze poszukiwania Doktoranta, jego wrażliwość i kreatywność artystyczna, a także głębokie i wnikliwe zaznajomienie się ze współczesną literaturą na fagot kompozytorów fińskich, zaowocowały prezentacją artystyczną w pełni satysfakcjonującą i muzycznie spójną. Czynniki te sprawiły, że nagrania słucha się z wielkim zainteresowaniem, chociaż samo nagranie od strony technicznej pozostawia pewien niedosyt brzmieniowy. Zwłaszcza w drugim utworze na płycie - *Serenade: Full Moon Lunatik Bassoon* - Jouni Kaipainen. Na nagraniu słychać częste przesterowania dźwięku co przeszkadza w odbiorze tej ciekawej kompozycji. Odnosi się wrażenie, że całość, nagrana została na sprzęcie nieprofesjonalnym, który nie oddaje w pełni bogactwa brzmień, przestrzeni i nastroju poszczególnych dzieł.

Przedstawione na płycie dzieła zarówno solowe jak i kameralne stawiają przed fagocistą (tak jak przed pozostałymi wykonawcami) spore wymagania instrumentalne. Bogactwo i różnorodność faktury fagotowej, od śpiewnego prowadzenia linii melodycznej po skomplikowane podziały rytmiczne, stanowią tylko małą część problemów wykonawczych, z jakimi musi się zmierzyć fagocista. Jednym z trudniejszych zadań, które przed nim stoją to czytelne dla słuchacza skomplikowane relacje melodyczno-rytmiczne oraz sugestywnie przekazane współczesne efekty wykonawcze. Pan Marcin Wosiński swoimi interpretacjami udowodnił, że dysponuje pełnym arsenałem środków niezbędnych do wykonania utworów nagranych na płycie. Wszystkie zaprezentowane utwory są cennym wkładem w rozszerzenie literatury fagotowej w naszym kraju. Ich wartość dydaktyczna oraz elementy współczesnych technik kompozytorskich powinny skłonić pedagogów do sięgania po te jakże oryginalne i mało znane kompozycje. Na szczególną uwagę zasługuje kompozycja Harri Ahmsa – *Dreifatiger Abscheid*.

Moim zdaniem powinna ona na stałe zaistnieć w programach recitali dyplomowych oraz na konkursach muzycznych w kraju i zagranicą.

Część opisowa pracy doktorskiej mgr Marcina Wosińskiego składa się z czterech rozdziałów, poprzedzonych wstępem i dopełnionych podsumowaniem. Całość wieńczy obszerna bibliografia. Praca jest dobrze opracowana pod względem merytorycznym i edytorskim. We wstępie Doktorant określa cel swoich rozważań oraz zakres przedmiotowy materiału badawczego. Treść kolejnych rozdziałów, zgrupowana w blokach historycznym i analityczno-przedmiotowym, została w czytelny sposób powiązana z zagadnieniem twórczym zawartym w dziele artystycznym. Pierwszy rozdział to ciekawy historyczny zarys fińskiej muzyki klasycznej. Drugi to sylwetki kompozytorów, których utwory Doktorant przedstawił w dziele artystycznym. Gruntownie przedstawiona charakterystyka fińskiej muzyki współczesnej w literaturze fagotowej znajduje się w rozdziale trzecim. W następnym, autor z dużą dokładnością opisuje współczesne techniki wykonawcze, które z wielkim powodzeniem prezentuje w nagranych kompozycjach. Wartość tej części pracy polega przede wszystkim na doskonałym zrównoważeniu informacji z zakresu określanego jako muzykologiczny z uwagami przełożonymi na język praktyki wykonawczej. Od pierwszych zdań związek treści z określonym w tytule pracy założeniem jest wielokrotnie przywoływany i bardzo czytelny. Uwagi końcowe przynoszą dodatkowo autorskie, dobrze wyważone wnioski i podsumowanie wszystkich tez zawartych w części opisowej pracy.

Konkluzja

Stwierdzam, że mgr Marcin Wosiński w przedstawionej pracy doktorskiej wykazał się dojrzałością i samodzielnością artystyczną, popartą wiedzą teoretyczną. W sposób wyczerpujący i oryginalny przedstawił sylwetki mało znanych kompozytorów fińskich, których twórczość stanowi cenny wkład w poszerzenie literatury dydaktycznej na fagot. W moim głębokim przekonaniu praca doktorska mgr Marcina Wosińskiego spełnia wymagania art.13 ust. 1 Ustawy z dnia 13 marca 2003 roku.

Pracę doktorską mgr Marcina Wosińskiego przyjmuję bez zastrzeżeń.

prof. dr. hab. Marek Barański